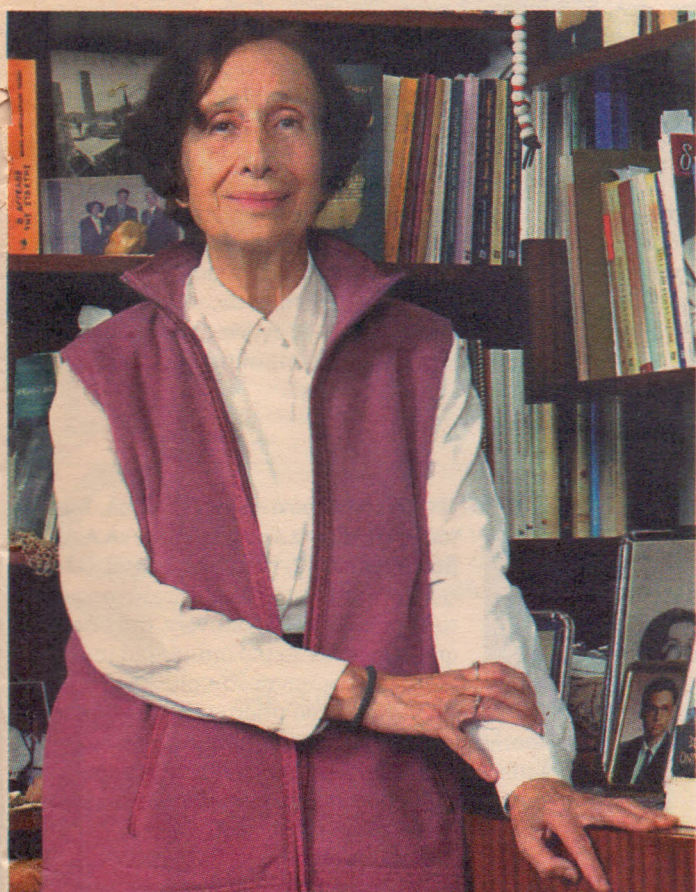

Ό μνήμη και όνειρα

**«ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΡΩΓΜΕΣ
ΓΕΜΑΤΟ /
Ποταμός του
Αχέροντα
ο χρόνος με
διασχίζει»,
«Αόρατη περνώ
την ύλη την
αποσυνθέτω / Να
φτάσω στο νερό
της μνημοσύνης
στη μαύρη
λεύκα...».**
Απόσπασμα
από το ποίημα
της Μαρίας
Λαμπαδαρίδου -
Πόθου,
«Ερειπώνομαι
αθόρυβα».

ποίηση για κείνη δεν είναι παιχνίδι γραφής, αλλά τρόπος υπάρξεως, τρόπος αναίτισης, τρόπος ζωής», καταλήγει. Και έρχεται αυτός ο συγκεντρωτικός τόμος με τα αυτοβιογραφικά ποιητικά κείμενα στα ενδιάμεσα, και τον δικαιώνει. «Αίμα της αλήθειας» η ποίησή της, «αίμα της μνήμης».

Διότι στο ποιητικό σύμπαν της Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου, ποίηση και διαδρομή ζωής, δεν διαχωρίζονται, δεν ξεχωρίζουν, «ο υπερρεαλισμός είναι, λειτουργικά, η ίδια η καθημερινή μας ζωή. Υπάρχουμε σε παράλληλα επίπεδα, σε παράλληλες πραγματικότητες,

αναδυόμενες μια μέσα από την άλλη, θραύσματα από μνήμη και όνειρο, από λάμψεις του βιωμένου μας χρόνου» όπως αναγνωρίζει.

Κι έρχεται αυτό το ποιητικό βιβλίο, το σχεδόν πειραματικό (ποίηση και μαζί βιωμένη ζωή δεν έχει ξαναγίνει) και καθιστά το άδηλο φανερό, το άφατο, πια ειπωμένο.

Διότι υπάρχουν «λέξεις περάσματα», φτάνει να βρεις τον τρόπο. Και η Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου τον τρόπο και στα ποιητικά της και στα πεζά της (αλλά και στην ίδια της τη ζωή) τον γνωρίζει καλά! Άλλον τρόπο, δεν έχει!

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

■ **Η Μαρία** Λαμπαδαρίδου-Πόθου γεννήθηκε στη Μύρινα της Λήμνου. Είναι πτυχιούχος της Παντείου και της Σορβόνης, όπου, με υποτροφία της γαλλικής κυβέρνησης, σπούδασε αισθητική και ιστορία θεάτρου.

■ **Έχει** γράψει μυθιστορήματα, ποίηση, διηγήματα, δοκίμιο και θέατρο. Θεατρικά της έργα έχουν παιχτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βιβλία της έχουν μεταφραστεί και εκδοθεί στα γαλλικά, σουηδικά, αγγλικά και διδάσκονται σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

■ **Έχει τιμηθεί** με τα βραβεία της Ομάδας των Δώδεκα, της Ακαδημίας Αθηνών, του Ιδρύματος Ουράνη. Η ποιητική της συλλογή «Μυστικό Πέρασμα» προτάθηκε το 1991 από το υπουργείο Πολιτισμού για το Αριστείο της Ευρώπης.

■ **Το «Ξύλινο Τείχος»** είναι το δέκατο πέμπτο μυθιστόρημά της.

■ **Έχει** γράψει μεταξύ πολλών άλλων, τα μυθιστορήματα: «Γκριζα πολιτεία», «Η Μαρούλα της Λήμνου», «Σώμα θυμήσου όχι μόνο το πόσο αγαπήθηκες», «Με τη λάμπα θυέλλης», «Πήραν την Πόλη, πήραν την», «Η Εκπη Σφραγίδα», «Ο Άγγελος της Στάχτης», «Η Επέτειος των Ρόδων», «Ο ιερός ποταμός», «Το Οραμα του Αλέξη Φερά» κ.ά.

Τις ποιητικές συλλογές: «Συναντήσεις», «Σπουδή», «Μικροί κόσμοι», «Τοπία εφηβείας», «Το Φως του προσώπου σου», «Στους προδομένους καιρούς μας», «Το παιδάκι εκείνο ήταν ένα άστρο που έσβησε», «Περπατώ και ονειρεύομαι», «Μυστικό Πέρασμα», «Επί περύγαν ανέμων», «Και θέα προς το Αμίλητο»...